

[Forsvarsministeren.]

trusler eller magtanvendelse kan klare situationens problemer, må de være fuldkomment klar over, at denne spekulation er forkert, den kan ikke betale sig, ganske simpelt. Derfor skaber Vesteuropa i dag, store og små lande, deres forsvar, ikke til angreb, men netop for at forsvare de friheder, de goder og det retssamfund, som nu engang hører til de ting, som vi foretrækker fremfor alt, goder, for hvilke vi også er villige til at betale en pris i penge og kontanter. Det er situationen. Man kan se ganske nøgternt på hele denne problemstilling, den er så oplagt, at enhver, der vil, kan se den. Det er klart, at det gælder for de små lande og for mange andre demokratiske lande — det gælder ikke alene for dem, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen kalder de socialistiske partier, det gælder for alle partier —, at vi vil arbejde ikke for krig, men for fred, både fred indenfor landenes grænser og fred mellem de forskellige lande og de forskellige verdensdele. Det er det problem, som vi skal klare.

Vi kan ikke i dag klare vort freds- og sikkerhedsproblem alene. Hvis vi ser sandheden reelt i øjenene, er forholdet nemlig det, at i det modsætningsforhold, der i dag eksisterer i verden, kan end ikke Europas stormagter hver for sig eller samlet så lidt som Europas små magter klare deres eget sikkerhedsproblem på den basis, jeg her har nævnt. Så mægtig er problemstillingen blevet ved de ting, der er sket i verden i de senere år, og det, vi må stræbe henimod, er selvfølgelig, at afspændingen kan komme, uden at konflikten bryder løs. Det er en dyr præmie, som uroen i verden fører med sig, og det er kun modvilligt, og det er meget sent, at Vesteuropa og andre folk efter at have troet, vi efter 1945 gik ind i en fredsperiode, er gået den anden vej og i en spændt situation har skabt sig det selvforsvar, som der bliver brug for, hvis eksplosionen skulle komme.

Formanden: De forskellige synspunkter er nu uddybet. Jeg må derfor henstille, at man nøjes med korte bemærkninger.

Chr. Nielsen: Nu fik vi at vide, at ministeren ikke havde i sinde at beskyldte Sovjetunionen for at nære aggressive hensigter, og det var dog en betydningsfuld indrømmelse. Det fandt ministeren åbenbart også det var, fordi han i samme øjeblik tilføjede: men da der eksisterer et spændingsforhold i verden, må vi opruste for at undgå katastrofen.

Jeg erkender, at der eksisterer dette spændingsforhold i verden, men jeg kan ikke gå ind på den tankegang, at den vej, den vest-

lige verden har betrådt, netop skulle tjene til at afspænde situationen. Tværtimod synes jeg, alting taler for, at det er lige det stik modsatte, man tilsigter bevidst.

Jeg ved ikke, hvad man skal mene om, at Amerikas Forenede Stater ustandselig gennem årene har anlagt i hundredvis af baser over den ganske verden, titusinder af miles borte fra hjemlandet, at vi har medvirket ved at udlevere det danske landområde Grønland, for at der her kan oprettes baser, og at der er stærke kræfter i gang — og vi ser vel en dag Danmark med i det selskab —, som vil optage Tyrkiet, Grækenland og Spanien i Atlantpagten, for at de også kan blive baser til, som man påstår, at afspænde verden.

Jeg synes, at det netop er en så ulykkelig, så skæbnesvanger og fejlagtig politik, som man overhovedet kan tænke sig.

Ministeren siger, at med hensyn til en besættelse af Danmark kan naturligvis ingen afgive nogen sikkerhedserklæring. Nej, det tvivler jeg også på. Det eneste, jeg ved, er, at vi med sikkerhed kan gøre os det klart, at en fremtidig krig, hvis den kommer, vil betyde, at Danmark udslettes.

P. N. Petersen (Røje): Der er stillet to spørgsmål til mig, som jeg skal besvare så kort, som det er mig muligt.

Den højtærede forsvarsminister stillede bl. a. det spørgsmål, om jeg kunne anvise ham 100 pct. sikkerhed under en eller anden form, om et nordisk forsvarsforbund betød fuldkommen sikkerhed. Nej, det gjorde det ikke, men jeg tillader mig at påstå — og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er en opfattelse, som havde et flertal bag sig i rigsdagen på det tidspunkt —, at et nordisk forsvarsforbund ville betyde større sikkerhed for Danmark end tilslutningen til Atlantpagten.

Det ærede medlem hr. Henry Hansen spurgte: Vil et beredskab som det, det radikale venstre har antydnet, være tilstrækkeligt? Hertil skal jeg svare: ja, alle forhold taget i betragtning, de økonomiske og erhvervsmæssige, ville det efter min opfattelse være lige så forsvarligt som regeringens forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Henry Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.